

โรงพยาบาลอรัญประเทศ วันที่ 26 ส.ค. 65

ที่ สีกิ ๐๐๓๓.๐๑๐ / วิ ๒๓๐๗

ถึง โรงพยาบาลชุมชนทุกแห่ง สาธารณสุขอำเภอทุกอำเภอ และกลุ่มงานทุกกลุ่มงานในสำนักงานสาธารณสุข จังหวัดสระแก้ว

สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ได้ส่งจุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับที่ ๕ ปึงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ เพื่อเผยแพร่ให้ข้าราชการ พนักงานราชการ พนักงานกระทรวงสาธารณสุข และลูกจ้าง ในสังกัดได้ ทราบ รายละเอียดดังปรากฏในสำเนาหนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ สธ ๐๒๑๘.๐๔/ว ๔๐๕๔ ลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๖๕ (ที่แนบ)

จังหวัดสระแก้ว โดยสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสระแก้ว จึงแจ้งเวียนหนังสือดังกล่าว ให้หน่วยงาน เจ้าหน้าที่ในสังกัดทราบและถือเป็นอุทาหรณ์สำหรับปฏิบัติราชการต่อไป ทั้งนี้ สามารถดาวน์โหลด ข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ http://discipline.ops.moph.go.th/

จึงเรียบบาเพื่อพิจารณาดำเบิบการ

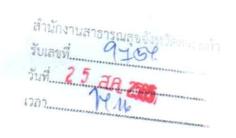
0 10 0 0 000 15 110 110 10 10 11 10 10 10 11 10		
เรียน	ผู้อำนวยการโรงพยาบาลอรัญประเทศ	จังหวัดสระแก้ว
	เพื่อโปรดทราบ	ชอ สิงหาคม ๒๕๖๕
1	เพื่อโปรดพิจารณา	- show
	เห็นควรมอบ โก้ คิ ก.ร	S. Comments
	อื่นๆ	

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสระแก้ว กลุ่มกฎหมาย โทร. ୦ ୩୩୧୭ ୯୭୯୭ ୯ ୩ପ ୩୦୦ โทรสาร o malelo ๕๑๔๑ ๔ ฅ่อ ๑๐๐

(นายราเชษฎ เชิงพนม) ผู้อำนวยการโ

ารักเประเทศ

ถึง สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด โรงพยาบาลศูนย์และโรงพยาบาลทั่วไป ทุกแห่ง

สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขขอส่งจุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับที่ ๕ ปิงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ มาให้ เพื่อเผยแพร่ให้ข้าราชการ พนักงานราชการ พนักงานกระทรวง สาธารณสุข และลูกจ้าง ในสังกัดได้ทราบโดยทั่วกัน และขอให้ดาวน์โหลดข้อมูลผ่านทาง QR Code หรือเว็บไขต์ ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม สำนักงานบลัดกระทรวงสาธารณสุข ได้ที่ https://disciplineops.moph.go.th/

กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม โทร. 0 ๒๕๙๐ ๑๓๑๔ โทรสาร ๐ ๒๕๙๑ ๘๕๘๙

จุลสารข่าวสารวินัย และคุณธรรม ฉบับที่ ๕

กระกรวง สาธารณสุข

จุลสารข่าวสารวินัย และคุญธรรษ

LICENTA EUS SE

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับนี้ขอนำเสนอเกร็ดความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย และกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของ กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ https://discipline-ops.moph.go.th/

กรณีตัวอย่างการกระทำความผิดวินัย

๑.ไม่ได้ลงชื่อในสมุดลงเวลาปฏิบัติราชการ ผิดวินัยหรือไม่

นายบุญทิ้ง ข้าราชการ ปฏิบัติหน้าที่ที่งานพัสดุ กลุ่มงานบริหารทั่วไป โรงพยาบาลชุมชนแห่งหนึ่ง มีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดทำเอกสารจัดซื้อยาและปฏิบัติตามระเบียบที่เกี่ยวข้องกับยาทั้งหมด โดยพบว่า ในระหว่างเดือนมกราคม ๒๕๖๓ ถึงเดือนเมษายน ๒๕๖๓ นายบุญทิ้งไม่ได้ลงชื่อในสมุดลงเวลาปฏิบัติราชการ และไม่มีใบลาตามระเบียบของทางราชการ รวมจำนวน ๓๓ วัน ดังนี้ เดือนมกราคม ๒๕๖๓ วันที่ ๒,๓,๑๐,๑๓,๒๐,๒๓,๒๗,๒๘,๒๓,๓๐ รวมจำนวน ๑๐ วัน เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ วันที่ ๗,๑๗,๑๘,๒๘ รวมจำนวน ๔ วัน เดือนมีนาคม ๒๕๖๓ วันที่ ๒,๓,๔,๑๐,๑๒,๑๓,๒๕,๒๖,๒๗,๓๐,๓๑ รวมจำนวน ๑๑ วัน และเดือนเมษายน ๒๕๖๓ วันที่ ๑,๒,๓,๑๕,๑๖,๒๐,๒๑,๒๒ รวมจำนวน ๘ วัน จากกรณีดังกล่าวเพื่อนร่วมงาน ได้ให้การว่าในวันที่ไม่ได้ลงเวลามาทำงานนั้นได้พบเห็นนายบุญทิ้ง มาปฏิบัติงานบ้างและบางวันก็มาปฏิบัติงานสาย แต่จากการตรวจสอบข้อเท็จจริงไม่มีหลักฐานไดมาสนับสนุนคำให้การของเพื่อนร่วมงาน

พฤติการณ์ของ นายบุญทิ้ง เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานล**ะทิ้ง**หน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๘๒ (๕) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบซ้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษ ตัดเงินเดือน ในอัตราร้อยละ ๔ เป็นเวลาสองเดือน และให้เรียกคืนเงินเดือนจากนายบุญท**ิ้ง ในวั**นที่ละทิ้งหน้าที่ ราชการตามนัยมาตรา ๑๖ แห่งพระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญและเงินอื่นในลักษณะ เดียวกัน พ.ศ. ๒๕๓๕

๒. เรียกรับเงิน เพื่อลัดคิวผ่าตัด ผิดวินัยหรือไม่

นางสมจริง พยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลแห่งหนึ่ง ปฏิบัติ
หน้าที่เป็นหัวหน้าหอผู้ป่วยเคมีบำบัด เป็นเพื่อนกับนางสาวสุดสวย
และนางสุดสวาท ต่อมานางสาวสุดสวย ได้พานางสุดสวาท ไปหา
นางสมจริง เพื่อให้ช่วยเหลือสามีนางสุดสวาท ที่ป่วยด้วยโรคกระดูก
ทับเส้นและต้องได้รับการผ่าตัดโดยเร็ว ถ้าบล่อยทิ้งไว้มีโอกาส
เป็นอัมพฤกษ์ อัมพาติได้ แล้วนางสุดสวาท ต้องการให้สามีของตน
ได้รับการผ่าตัดโดยเร็วที่โรงพยาบาลแห่งนี้ จึงได้นำเงิน จำนวน
๔๐,๐๐๐ บาท มาให้นางสมจริง เพื่อนำไปให้แพทย์เป็นค่าฝากพิเศษ
ช่วยลัดคิวผ่าตัดให้เร็วขึ้น ระหว่างที่นางสมจริง หาข้อมูลเกี่ยวกับการ
ฝากพิเศษ แพทย์ได้แนะนำให้ผู้ป่วยเข้าร่วมโครงการคลินิกพิเศษ
เฉพาะทางนอกเวลา (Special Medical Clinic : SMC) ที่มีคำใช้จ่าย

ประมาณ ๗ - ๘ หมื่นบาท ซึ่งผู้ป่วยตกลงเข้ารับการรักษาตามโครงการดังกล่าว และมีการคืนเงินจำนวนดังกล่าว ให้นางสุดสวาท หลังจากนั้นนางสุดสวาท ได้ร้องเรียนต่อผู้อำนวยการโรงพยาบาลว่า นางสมจริงหลอกลวงเรียกรับ เงิน ๔๐,๐๐๐ บาท โดยตกลงว่าจะนำไปให้แพทย์ที่ผ่าตัดเพื่อให้ช่วยลัดคิวผ่าตัดให้เร็วขึ้น ต่อมาทางโรงพยาบาล ได้เรียกนางสมจริง มารับทราบข้อร้องเรียนและให้ชี้แจงข้อเท็จจริง แล้วนางสมจริง ได้ใช้โทรศัพท์ถ่ายภาพหนังสือ ร้องเรียนแล้วส่งให้นางสาวสุดสวย ทางแอปพลิเคชันไลน์

พฤติการณ์ของนางสมจริง เป็นการกระทำผิดให้เชื่อย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่รักษาชื่อเสียงของคนและไม่รักษาเกียร์ติสักดิ์ของคำแหน่ง หน้าที่ราชการของคนมีให้เสื่อมเสีย และฐานไม่รักษาความลับของ ทางราชการ ตามมาตรา ๘๒ (๑๐) (๖) แห่งพระรัฐขบัญญัติระเบียบ ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษลดเงินเศื้อนในอัตราร้อยละ ๔

๓. ปลอมแปลงลายมือชื่อของผู้อื่นโดยเจ้าของลายมือชื่อไม่ยินยอม

นาย ข ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพคำนล ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นหัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุ มีหน้าที่ในการจัดชื้อ จัดจ้างตามอำนาจหน้าที่ และวิธีการที่ระเบียบของทางราชการกำหนด กระทำการปลอมแปลงลายมือชื่อของผู้อื่นโดยเจ้าของลายมือชื่อ ไม่ยืนยอมลงในเอกสารของทางราชการที่ตนเองจัดทำขึ้น โดยมี เจตนาเพื่อนำเอกสารดังกล่าวไปใช้ในการเบิกจ่ายเงินบำรุงของ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล และจัดทำรายงานทางการเงินและ บัญชีโดยมีชอบหรือโดยทุจริต แล้วนำเงินไปใช้จ่ายส่วนตัว

พฤติการณ์ของ นาย ข เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ โดยทุจริตตามมาตรา ๘๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบช้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

เกร็ดความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย

เชื่อโดยสุจริต!! ว่าเบิกจ่ายเงินได้...เสียหาย ต้องรับผิดหรือไม่?

ช้อเท็จจริงของเรื่องมีอยู่ว่า...ขณะที่ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งเจ้าพนักงานการเงินและบัญชี ๕ สังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัด ได้รับมอบหมายให้ตรวจสอบฎีกาเบิกจ่ายเงินโครงการส่งเสริมและพัฒนาการกีฬา ของจังหวัด ก. จำนวน ๒ ฎีกา เป็นค่าใช้จ่ายในการฝึกข้อมและแข่งขันฟุตบอลเพื่อส่งเสริมและพัฒนาการกีฬา ของจังหวัด ก. จำนวน ๑๒๑,๒๘๐ บาท

ต่อมา สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบพบว่าโครงการดังกล่าวมีการเบิกจ่ายเงินโดยไม่ชอบ ด้วยกฎหมาย ผู้ว่าราชการจังหวัดจึงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละมิดและได้มีคำสั่ง เรียกให้ผู้พ้องคดีชดใช้คำสินไหมทดแทนแก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดตามความเห็นของกระทรวงการคลัง โดยให้ รับผิดเฉพาะในฎีกาที่ ตนเองได้ตรวจสอบในอัตราร้อยละ ๒๕ ของค่าเสียหายจำนวน ๑๒๑,๒๘๐ บาท คิดเป็นเงินที่ต้องชดใช้จำนวน ๓๐,๓๒๐ บาท ผู้พ้องคดีจึงอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว แต่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้พิจารณายกอุทธรณ์

ผู้พ้องคดีเห็นว่าคำสั่งให้ชดใช้เงินจำนวนดังกล่าวและคำวินิจฉัยอุทธรณ์ไม่ชอบด้วยกฎหมายจึงนำคดีมาพ้อง ขอให้ศาลมีคำพิพากษาเพิกถอนคำสั่งให้ชดใช้ค่าสินใหมทดแทนของผู้ว่าราชการจังหวัด (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑) และเพิกถอนคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑) โดยผู้พ้องคดีอ้างเหตุผลว่าโครงการ ดังกล่าวนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นผู้อนุมัติโครงการในลำดับสูงสุด โดยอนุมัติสั่งการให้ดำเนินการจัดชื้อตามที่เจ้าของโครงการและงบประมาณแ**น็สให้**ดำเนินการผู้พ้องคดีอยู่ในลำดับชั้นผู้ปฏิบัติงานในกระบวนการเบิกจ่ายเงิน อันเป็นลำดับสุดท้ายของสการดำเนินการโครงการ การปฏิบัติหน้าที่ของผู้พ้องคดีมีหัวหน้าผ่ายการเงินและผู้อำนวยการกองคลังเป็นผู้ทำกับพูเลและตราจสอบการปฏิบัติงานอีกครั้งหนึ่ง

อีกทั้งผู้พ้องคดีได้ปฏิบัติหน้าที่ไปด้วยความเชื่อโดยสุจริตโดยไม่ทราบว่าโครงการดังกล้าวไม่อยู่ในอำนาจ หน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดและไม่สามารถเบิกจ่ายได้ ตามข้อ ๖๓ ของระเบียบกระทรวงมหาคไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ดังนั้น จึงไม่ถือว่าผู้พ้องคดีกระทำการด้วยความประมาทเสียล่ออย่างร้ายแรง ที่จะต้องรับผิดแต่อย่างใด

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อพิจารณาหลักการและเหตุผลของโตรงการส่งเสริม และพัฒนาการกีฬาของจังหวัด ก. แล้วพบว่า มีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งนักกีฬาทีมสโมสรฟุตบอล น้ำใช้ร่วมการแข่งขัน ฟุตบอลอาชีพไทยแลนด์ ดิวิชั่น ๒ ลีก ๒๐๐๓ ตามตารางการแข่งขันเหย้า-เยือน รวม ๓๐ ใช้ ซึ่งการแข่งขัน ฟุตบอลตามโครงการดังกล่าวมีการเก็บเงินค่าผ่านประตูจากผู้เข้าชมการแข่งขันนัดเหย้า-เยือน โตรฟุตบอล ก. เป็นผู้จัดเก็บ จึงถือเป็นโครงการที่มีการจัดหารายได้ในลักษณะองค์กรเอกชน ซึ่งไม่ได้เป็นใบตามหลักแกนท์ การแข่งขันกีฬาระหว่างองค์กรบกครองส่วนห้องถิ่นหรือภายในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามหนังสือ กระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๑๘๐๘.๔/ว ๒๕๘๙ ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๔๙ เรื่อง หลักเกณฑ์การใช้จ่ายเงินใน การแข่งขันกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่อย่างใดและรับพังไม่ได้ว่าเป็นการจัดทำบริการสาธารณะ

การเบิกจ่ายเงินค่าใช้จ่ายในการฝึกซ้อมและการแข่งขันพุตบอลอาซีพให้กับสโมสรฟุตบอล ก. ตามโครงการดังกล่าวจึงเป็นการเบิกจ่ายเงินให้แก่องค์กรเอกชนโดยไม่มีระเบียบกฎหมายของทางราชการ ให้เบิกจ่ายได้ อีกทั้งไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดตามมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติ องค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ และตามมาตรา ๑๗ (๑๘) แห่งพระราชบัญญัติกำหนดเผนและขั้นตอน การกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๑

เมื่อผู้พ้องคดีในฐานะผู้ตรวจสอบฎีกามีหน้าที่ต้องตรวจฎีกาให้ถูกต้องตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การผากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรบกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ผู้ฟ้องคดีจึงต้องใช้ความระมัดระวังและความละเอียดรอบคอบในการตรวจสอบว่าจ่ายค่าใช้จ่าย ในการผิกช้อมและการแข่งขันฟุตบอลอาชีพซึ่งเป็นการสนับสนุนงบประมาณให้แข่งขันกีฬาอาชีพสามารถกระทำได้ตามระเบียบกฎหมายของทางราชการหรือไม่

การที่ผู้ฟ้องคดีเพียงตรวจเอกสารประกอบการเบิกฎีกาโดยเห็นว่ากรณีการเบิกจ่ายตามโครงการๆผ่านขั้นตอน การตรวจพิจารณาของผู้บริหารตามลำดับชั้นแล้ว แต่เมื่อโครงการดังกล่าวไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ขององค์การ บริหารส่วนจังหวัดและไม่สามารถเบิกจ่ายได้ ตามข้อ ๖๓ ของระเบียบดังกล่าว จึงถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีไม่ได้ปฏิบัติ ตามระเบียบกฎหมายของทางราชการ

ดังนั้น การที่ผู้ฟ้องคดีได้ลงลายมือชื่อในฎีกาเบิกเงินตามงบบระมาณรายง่ายตามโครงการดังกล่าวรวม ๒ ฎีกา เป็นเงินจำนวน ๑๒๑,๒๘๐ บาท ว่าได้ตรวจเอกสารประกอบฎีกาครบถ้วนถูกต้องแล้ว พฤติการณ์การกระทำดังกล่าว จึงเป็นการกระทำด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง เป็นเหตุให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดได้รับความเสียหาย จึงเป็นการกระทำละเมิดต่อองค์การบริหารส่วนจังหวัด ตามมาตรา ๔๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ผู้ฟ้องคดีจึงต้องรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดตามมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๔

อย่างไรก็ตาม เมื่อไม่ปรากฏว่าผู้พ้องคดีกระทำทุจริตต่อหน้าที่ การที่ผู้ว่าราชการจังหวัดมีคำสั่งเรียกให้ผู้พ้อง คดีรับผิดเฉพาะในฎีกาที่ตนเองได้ตรวจลอบในอัตราร้อยละ ๒๕ ของค่าเสียหายจำนวน ๑๒๑,๒๘๐ บาท คิดเป็นเงิน จำนวน ๓๐,๓๒๐ บาท จึงยังไม่สอดคล้องกับระดับความร้ายแรงแห่งการกระทำ

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้พ้องคดีรับผิดชดใช้ค่าสินโหมทดแทน**ใน**อัตราร้อยละ ๑๕ ของความเสียหายจำนวนเงิน ๑๒๑,๒๘๐ บาท คิดเป็นเงินจำนวน ๑๘,๑๕๒ **บาห นั้น เพมาและมกับความร้ายแรง** แห่งการกระทำและความเป็นธรรมในกรณีนี้ตามมาตรา ๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติดั**งกล่า**วแล้ว

ดังนั้น คำสั่งเฉพาะส่วนที่เรียกให้ผู้พ้องคดีขดใช้ค่าสินใหมทดแทนเกินกว่าจำนักน ๑๘,๑๙๒ บาท จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย ที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งชองผู้ว่าราชการจังหวัดเฉพาะส่วนที่ให้ ผู้พ้องคดีรับผิดชดใช้ค่าสินใหมทดแทนแก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดเกินกว่าจำนวน ๑๘,๑๘๖ บาท โดยให้มีผล ย้อนหลังไปตั้งแต่วันที่มีคำสั่งดังกล่าวและให้เพิกถอนคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของรัฐมนตรีว่าการกระหารวงมหาดไทย นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วย (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๑๖๔/๑๕๖๓)

คดีดังกล่าวสรุปได้ว่า...ในการเบิกจ่ายเงินหลวง เจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่ดูแลรับสิลขอบด้านการเงิน และการอนุมัติเบิกจ่ายเงินงบประมาณในทุกตำแหน่ง จะต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรักผลอบและใช้ความ ระมัดระวังตามวิสัยและพฤติการณ์ตามตำแหน่งและวิชาชีพของตน หากการปฏิบัติหน้าที่ของเปิดก่อให้เกิดความ เสียหายแก่หน่วยงานของรัฐ ในลักษณะที่เป็นการกระทำโดยประมาทเลินเล่ออย่างรัวสาร โม่อาจอ้างว่าได้ ปฏิบัติหน้าที่ไปด้วยความเชื่อโดยสุจริตเพื่อให้หลุดพันจากความรับผิดได้ แม้ว่าตนของอี่ในสำคับขึ้นผู้ปฏิบัติงาน ก็ตาม แต่ทั้งนี้ การที่ได้ปฏิบัติหน้าที่โดยสุจริตหรือ ไม่ได้ทุจริตต่อหน้าที่ ก็อาจถือว่าเป็นการกระทำที่ไม่ได้ อยู่ในระดับที่ร้ายแรง ซึ่งอาจทำให้สัดส่วนแห่งการรับผิดในความเสียหายลดลงได้เช่นในคดีนี้

นอกจากนี้ เจ้าหน้าที่คนอื่นที่มีหน้าที่ในเรื่องที่เกิดความเสียหาย หากปฏิบัติหน้าที่ด้วยความประมาท เลินเล่ออย่างร้ายแรง ก็จะต้องรับผิดด้วยตามสัดส่วนความรับผิดทางละเมิดเช่นเดียวกับ ที่มา: www.admincourt.go.th เมนูวิชาการ เมนูย่อยอุทาหรณ์จากคดีปกครอง

ษ.ใช้รถยนต์ของทางราชการ

ป.อ. มาตรา ๑๕๑ , ๑๕๗ (ชั้นพิจารณา) คดีหมายเลขดำที่ อท. ๑๒/๒๕๖๑ คดีหมายเลขแดงที่ อท. ๓๓/๒๕๖๑ ศาลอาญาคดีทุจรติ และประพฤติมิชอบภาค ๖

จำเลยดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน มีอำนาจหน้าที่ ในการอนุญาตให้ใช้รถยนต์ส่วนกลางของสถานพินิจๆ จำเลยจึงเป็นเจ้าพนักงานซึ่งมีหน้าที่จัดการหรือรักษา รถยนต์ส่วนกลางซึ่งเป็นทรัพย์ของสถานพินิจๆ การที่จำเลยมีคำสั่งให้พนักงานขับรถใช้รถยนต์ส่วนกลางรับส่ง จำเลยระหว่างที่พักกับที่ทำงานเป็นประจำ และมีคำสั่งให้พนักงานขับรถนำรถยนต์ส่วนกลางพาจำเลยไปทำธุระ ส่วนตัวในวันเสาร์และอาทิตย์ จึงเป็นการใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริตอันเป็นการเสียหายแก่สถานพินิจๆ เป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ และยังเป็นความผิดฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหน้าที่ โดยทุจริตตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ แล้วจึงไม่จาต้องปรับบทประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ ซึ่งเป็นจาทั่วไปอีก

โจทก์พื่องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ , ๑๕๗ จำเลยให้การปฏิเสธ

ศาลอาญาคตีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๖ วินิจฉัยว่า ขณะเกิดเหตุจำเลยดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการ สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน มีอำนาจหน้าที่ในการอนุญาตให้ใช้รถยนต์ส่วนกลาง ของสถานพินิจๆ จำเลยจึงเป็นเจ้าพนักงานซึ่งมีหน้าที่จัดการหรือรักษารถยนต์ส่วนกลางซึ่งเป็นทรัพย์ของ สถานพินิจๆ การที่จำเลยมีคำสั่งให้พนักงานขับรถใช้รถยนต์ส่วนกลางรับส่งจำเลยระหว่างที่พักกับที่ทำงานเป็น ประจำและ มีคำสั่งให้พนักงานขับรถนำรถยนต์ส่วนกลางพาจำเลยไปทำธุระส่วนตัวในวันเสาร์และอาทิตย์ การกระทำของ จำเลยจึงเป็นการใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริตอันเป็นการเสียหายแก่สถานพินิจๆ เป็น ความผิดตามประมวล กฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ และยังเป็นความผิดฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหน้าที่โดย ทุจริตตามประมวล กฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๓ แต่กำรกระทำของจำเลยเมื่อเป็นความผิดตามบทเฉพาะตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๓ แล้วจึงไม่จำต้องปรับบทประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๓ ซึ่งเป็น บททั่วไปอีก และแม้ภายหลัง จำเลยกระทำความผิด ได้มีพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบัทโ๒๖) พ.ศ.๒๕๖๐ มาตรา ๗ ให้ยกเลิกอัตราโทษในมาตรา ๑๕๑ และให้ใช้อัตราโทษใหม่แทน แต่กฎหมายที่แก้ใชใหม่ไม่เป็นคุณ แก้จำเลย จึงต้องใช้กฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำความผิดบังคับแก่จำเลย ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓ พิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ (เดิม) จำคุก ๕ ปี

ที่มา : เว็บไซต์ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๖

